

ligheden tilkommer en anden eller andre. Men Spørgsmaal af den Natur kan vi jo komme til at drøfte i Udvalget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne slutte mig til Forslaget og udtale Haab om, at det hurtigt bliver gennemført, saa at det kan naas at lade Loven træde i Kraft den 1. Januar 1926.

Aubeck: Betydningen af Livsforsikringsvirksomheden er jo nu saa almindelig anerkendt i Befolkningen, at jeg ikke føler mig fristet til at komme med en historisk Redegørelse for Tankens Vækst op igennem Aarene, men jeg skal nøjes med at gøre nogle almindelige Bemærkninger, som det forekommer mig, Lovforslaget giver Anledning til.

Det foreliggende Lovforslag tager jo Sigte paa det samme som det nylig gennemførte Lovforslag om Statsbanernes Styrelse, nemlig paa at give Statsvirksomhederne større Bevægelsesfrihed, end de tidligere har haft, gøre dem mere mobile for om muligt derved at hindre, at de bliver kørt helt agter ud af det private Initiativ. Det er i mine Øjne ikke uden Interesse at fastslaa, at ogsaa den nuværende Regering anser dette for en bydende Nødvendighed. Jeg tror, at megen Misforstaaelse i vort offentlige Liv vil blive afværget, efterhaanden som dette Tingenes virkelige Forhold bliver slaaet fast i Vælgernes Bevidsthed gennem fuldbyrdede Kendsgerninger. I de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og som jeg maa gaa ud fra dækker den højtærede Finansministers eget Syn paa Forholdet, hedder det udtrykkeligt, at de ved Loven af 1870 fastsatte Bestemmelser om Beregningsgrundlag og Forsikringsbetingelser, som kun kan ændres ved ny Lovhjemmel, har vanskeliggjort det for Statsanstalten at følge med i den raske Udvikling, der har været indenfor Livsforsikringsvæsenet i de sidste 20—30 Aar. Jeg vil nu mene, at Ordet „vanskeliggjort“ maaske ikke er det fuldt udtømmende Udtryk for, hvordan Tilstanden er, der burde maaske snarere have staaet „umuliggjort“; men jeg konstaterer med ikke ringe Tilfredshed, at en socialdemokratisk Finansminister er naaet til at se Vanskeligheden for en Statsvirksomhed i at følge med i Tidens raske Udvikling, en Vanskelighed, som jo ikke blot ytrer sig paa det her omhandlede Omraade.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkelt-heder er jeg Lægmand, og fra et Lægmandssynspunkt synes jeg ikke, der er Anledning til, i alt Fald ved en Førstebehandling, at hæfte sig ved dem. De forekommer

mig alle at være vel underbyggede. Men der paatvinger sig, synes jeg, en principiel Betragtning, og det er denne, om det ikke vil være det retteste nu at tage Skridtet fuldt ud og lade denne Statsanstalt overgaa til helt fri Virksomhed. Den højtærede Minister sagde selv i sin Forelæggelsestale, at det nærmest var en Formalitet, naar Lovforslaget tilpligtede Statsanstalten at sende mulige Ændringer i Tarifferne og i Forsikringsbetingelserne til Finansministerens Godkendelse — nærmest en Formalitet, og det er sikkert nok en fuldkommen rigtig Bedømmelse af Forholdet mellem Anstalten og Statsadministrationen. Men naar dette er Tilfældet, er Statsanstalten efter min Opfattelse i Virkeligheden suveræn paa det nævnte Omraade, og saa spørger jeg: Hvorfor saa bevare Skinnet? Paa andre Omraader er Statsanstalten jo bundet af de samme Lovbestemmelser, som er gældende for al Livsforsikringsvirksomhed, og tilbage bliver da, naar det hele gøres rigtigt op, maaske kun dette, at overfor denne Anstalt staaer Staten som Garant. Men saa spørger jeg rigtignok: Kan Staten overfor sine andre Borgere forsvare saaledes at favorisere en enkelt Virksomhed fremfor andre lignende Virksomheder, naar Statens hele Tilknytning til den med den fuldeste Ret kan betegnes som en blot og bar Formalitet?

Naar jeg har ment at maatte fremføre disse Betragtninger, er det ikke dermed min Mening, at jeg vil kaste et principielt Stridsspørgsmaal ind i Debatten, i alt Fald ikke paa den Maade, at jeg agter at stille vidtgaende Ændringsforslag til Lovforslaget. Nej, jeg har ene fremført dem for at bidrage mit til ved denne Lejlighed som ved andre at fjerne Misforstaaelser i politisk Henseende, som er saa udbredte i Befolkningen og tjener til en beklagelig Forplumring af Begreberne. Dette Lovforslag forekommer mig, navnlig naar vi tager de ledsagende Bemærkninger i Betragtning, at være et af mange Eksempler paa, at den i sin Tid saa meget omtalte dybe Kløft, der var mellem et vist Parti og de andre, en Kløft, over hvilken ingen Bro kunde slaas, i Virkeligheden er fyldt til, saa at Brobygning nu er ganske overflødig. Jeg har ment at turde fastslaa, at samtlige Partier nu i Virkeligheden staaer paa samme Linie, vi befinder os alle paa den rolige Evolutions Vej, og en Paavisning af dette har jeg troet kunde være til politisk Nytte.

I øvrigt omfatter ogsaa mit Parti det foreliggende Lovforslag med den største Velvillie, og vi skal fra vor Side bidrage, hvad vi kan, til at fremme det saa hurtigt,